

[Peter Nielsen.]

mindre tilfældigt i turbanen på en jordbesidder. Det må være selvfølgeligt, at samfundet gerne vil være med, når appellsinen skal skrælles.

Det har været sagt så ofte, men er alligevel værd at understrege, at det foreliggende lovforslag ikke vil ramme almindelige, normale ejendomshandler, idet der foruden de 6 pct.s fradrag for hvert besidderår også regnes med 40.000 kr.s fortjeneste, før beskatning foretages.

Der har været tale om, at man ikke bør ramme f. eks. en tjenestemand, der flyttes og derfor ofte må sælge sit hus og købe et andet på et nyt tjenestested, hvorved han kunne risikere beskatning af det beløb, der skal bruges til køb af det nye hus. Der har jo været en dispensationsmulighed hidtil, men ingen har vist gjort brug af den, så forholdet er nok ikke så grælt, som det ofte har været fremstillet. 40.000 kr.-bestemmelsen skal altså beskytte fuldt ud i sådanne tilfælde og desuden fritage almindelige, sunde ejendomshandler for beskatning.

Lovforslaget afviger i øvrigt fra det, det gamle folketing behandlede, ved, at de anker, der var rettet mod visse enkeltheder i forslaget, i det nu foreliggende lovforslag er imødekommet. Det gælder, hvor ejendomsafståelsen skyldes ekspropriation, eller hvor ejendommen brænder. Men princippet i det foreliggende lovforslag er vel også det nye folketing enigt om, nemlig at disse eventyrlige fortjenester må beskattes, navnlig når grundstigningsskylden nu fikseres, så det bliver meget billigere at have jord liggende år for år, jord, som af sig selv bliver mere værd ikke på grund af ejerens flid og dygtighed, men simpelt hen på grund af samfundsudviklingen.

Hvordan en sådan beskatning bør udformes, kan der altid forhandles om. Venstre og de konservative ønskede jo i foråret en sådan særlig indkomstskat erstattet af en frigørelsesafgift. Hvilket navn en sådan skat skal have, kan for så vidt være ligegyldigt. Selve navnet og den skitse, vi da så, begrænsede imidlertid beskatningen til de tilfælde, hvor jorden overgår til anden anvendelse, altså navnlig hvor landbrugsjord bliver til byggegrunde. Mit parti vil gerne

se et egentligt lovforslag herom og er da villigt til forhandling. Foreløbig kommer vi dog med vort hidtidige, omend lettere korrigerede lovforslag som vort bidrag til den fælles forhandling. Jeg anbefaler lovforslaget.

Axel Kristensen: I befolkningen hersker der efterhånden nogen uklarhed over, hvad der egentlig er gældende lov på dette område. Lovgivningen er ændret så mange gange, at selv folk, der skulle vide besked, har svært ved at finde ud af reglerne. Det kan derfor være rimeligt at påpege, at beskatning ved ejendomshandler af den karakter, vi nu taler om, stadig sker efter loven af 11. juni 1960, som findes i lovbekendtgørelse nr. 205 af 13. juni 1961. Der er sket nogle ændringer på andre områder, og der er blevet vedtaget en lov, som blev lidt ændret i foråret, og som skulle træde i kraft den 1. januar 1966 — lovbekendtgørelse nr. 210 af 18. juni 1964 — og nu har vi så endelig lovforslaget af 29. oktober i år.

Det er nødvendigt om og om igen at gentage, at denne lov ikke drejer sig om jordspekulation. Den drejer sig om beskatning af den fortjeneste, der opnås, når folk sælger en ejendom, der ikke har været købt med henblik på at skulle videresælges. Det er altså ikke de specielle folk, der driver handel med ejendomme i almindelighed, der er tale om. Det er dem, der har ejet deres ejendom i en årrække.

Fra 1960 og til nu er der sagt så meget om alt dette ved de tidligere behandlinger — sidst var det den 13. marts og den 28. maj dette år, så jeg finder ingen anledning til nu at tage hele diskussionen op igen. Der er ingen grund til at gentage disse ting om og om igen.

Jeg er dog lige nødt til at sige, at der intet princip er i denne lovgivning, ikke i den, der er vedtaget, heller ikke i den, der er foreslået. Det, at man nu ændrer grænserne for, hvem der skal betale, og hvem der ikke skal betale, giver jo ikke mere princip. Det er i og for sig stadig tilfældigt, om man falder inden for eller uden for den grænse, der er sat med hensyn til disse kapitalvindingsskatter. Afgiften vil stadig med den store prisforskel, der er for de forskellige steder i landet, og på grund af in-